

Coleopterologiska bidrag. 13—15.

(Mit deutschem Auszug.)

Av

ANTON JANSSON.

13. *Aphodius maculatus* STURM felaktigt uppgiven för Sverige.

Om förekomsten i Sverige av *Aphodius maculatus* STURM meddelas i GYLLENHAL'S »Insecta Svecica (Tom I. Pars IV. Appendix. Sid. 249—250. Lipsiæ 1827):» »Hab. in Blekingia, Dom. BILLBERG. Var. b, in Gottlandia (FAEHREUS)».¹ I C. G. TOMSONS'S »Skandinaviens Coleoptera» Tom VII, häftet I, meddelas om artens förekomst hos oss: »Sällsynt; funnen på Gotland av SCHÖNHERR». GUSTAF MÖLLER har i »Kort beskrifning öfver Skandinaviens skalbaggar (Coleoptera)», andra delen (Lund 1866) följande uppgift om artens förekomst i Sverige: »Sällsynt; funnen på Gottland i fårspillning; äfven i Blekinge.» GRILL upptar i sin katalog arten från »Bl. (G. MÖLLER), Gotl. (SCHÖNHERR)». I sin »Skandinaviens insecter. En handbok i Entomologi. I. Coleoptera» (Lund 1865) har emellertid THOMSON ändrat de mera bestämda uppgifterna i sitt förutnämnda arbete och skriver här om förekomsten: »Lokal osäker».

Då jag på Gotland och Fårön förgäves eftersökt *A. maculatus* men på sistnämnda ö anträffat den för Sverige förut okända, *A. maculatus* närstående *A. Zenkeri* GERM. (Se Ent. Tidskrift 1925, sid. 95), föranledde detta mig till en efterforskning, om det i ovan citerade författares uppgifter icke möjligen kunde vara fråga om den sistnämnda arten i stället för *A. maculatus*.

Skillnaden mellan de båda arterna angives tydligt i ERICHSON'S »Naturgeschichte der Insecten Deutschlands», Band III, Lie-

¹ GYLLENHAL citerar: »CREUTZER. STURM. SCHÖNH. Syn. I, 74, 31. ZETTERSTEDT Act. Holm. 1824 p. 149, 42». Jag har icke haft tillfälle se uppgifterna om arten i cit. arbetena av SCHÖNHERR och ZETTERSTEDT.

ferung 6 (Berlin 1848), sid. 851—852. Den väsentliga skillnaden ligger i täckvingarnas skulptur. För *A. maculatus* angives: »Die Flügeldecken gekerbt-gestreift, mit flach gewölbten, an den Seiten in unregelmässigen Reihen fein punctirten Zwischenräumen». För *A. Zenkeri*: »Die Flügeldecken breit und flach gekerbt-gestreift, die Zwischenräume in der Mitte kielförmig erhaben, längs der Streifen niedergedrückt, und je mit einer Reihe grösserer, etwas zusammenfliessender Punkte». Skillnaden är här så pass skarpt uttryckt, att arterna ej behöva sammanblandas. Lika tydligt uttrycker sig REITTER (»Fauna germanica», II. Band, 1909), sid. 316—317: »Zwischenräume der Punktstreifen auf den Fld. einfach, vorne flach, hinten etwas gewölbt»: *maculatus*, och: »Zwischenräume der Fld. rippenförmig u. jederseits durch eine Punktreihe begrenzt»: *Zenkeri*.

Då nu THOMSON i »Skandinaviens Coleoptera» i diagnosen på *A. maculatus* uttrycker sig så (sid. 58) beträffande täckvingarna: »interstitiis planiusculis utrinque punctato-striatis», kan icke gärna någon tvekan råda om, att här är fråga om *maculatus* och ej om *Zenkeri*. Men har THOMSON verkligen sett något ex. av *maculatus* från Sverige? Den ovan citerade uppgiften i »Skandinaviens insecter»: »Lokal osäker» synes mig bestämt antyda, att han icke gjort det. Att han dock upptar *A. maculatus* från Sverige måste bero på GYLLENHAL's uppgift, och THOMSON's diagnos må antagas avse utländskt ex. av *A. maculatus*, som THOMSON kan ha haft till hands vid beskrivningen, såvida han icke helt enkelt erhållit diagnosen ur utländskt arbete.

Denna förmodan blir nästan till visshet, om man går till GYLLENHAL's ovan citerade arbete. Den beskrivning GYLLENHAL här lämnat på *A. maculatus* hänför sig nämligen påtagligt ej till denna art utan till *A. Zenkeri*. Då han nämligen om täckvingarna skriver: »sulcis latis, transversim strigoso crenatis, posterius profundioribus exarata, interstitiis sub-tricarinatis, media elevatione», synes detta gälla en annan art än *maculatus*, för vilken senare STURM giver följande diagnos i »Deutschlands Fauna» Abt. V, Erstes Bändchen (Nürnberg 1805): »Die Flügeldecken . . . punktirt, gekerbt-gefurcht» och descr.: »Die Flügeldecken sind . . . sehr fein gekerbt-gefurcht, die Zwischenräume punktirt». Däremot passar GYLLENHAL's diagnos bättre samman med GERMAR's beskrivning på *A. Zenkeri* i »Magazin der Entomologie», Erster Jahrgang, Erstes Heft (Halle 1813), sid. 118: »Die Deckschilde . . . flach gefurcht, die Furchen bestehen aus feinen dicht zusammenfliessenden Streifen, welche durch eingedrückte Punkte unterbrochen werden». Ehuru GERMAR i sin ursprungliga beskrivning ej använde GYLLENHAL's skarpa och för *A. Zenkeri* så betecknande uttryck om täckvingarnas mellanrum: »sub-tricarinatis», må väl samma karaktär sökas hos GERMAR i orden »dicht zusammenfliessenden Streifen» etc.

Under alla omständigheter är detta ord »sub-tricarínatis» tillräcklig grund att hänföra GYLLENHAL's *maculatus* till *Zenkeri* hos REITTER och andra moderna coleopterologiska författare. GYLLENHAL har påtagligen haft *A. Zenkeri* framför sig och beskrivit den men felaktigt identifierat den med *A. maculatus* STURM, och efter honom ha de andra nämnda svenska författarne upprepat felet. *Aphodius maculatus* STURM må därför strykas ur den svenska faunan och *A. Zenkeri* GERM. uppföras för Blekinge, Gotland och Fårön. Detta styrkes också i viss mån av att i Danmark förekommer icke *A. maculatus* men däremot *Zenkeri*.

14. *Airaphilus elongatus* GYLL. och *A. geminus* KR.

I Entomologisk Tidskrift 1915 har undertecknad i en uppsats »*Airaphilus elongatus* GYLL. och *Airaphilus geminus* KR.» påpekat, att den hos oss efter GYLLENHAL's tid funna *Airaphilus*-arten, som väl är *A. elongatus* GYLL., då denna är beskriven efter sv. ex., är samma art, som i utlandet går under namnet *A. geminus* KR., men att REITTER (»Fauna germanica» och »Bestimmungs-Tabellen der europäischen Coleopteren» IV, 1881) håller GYLLENHAL's art och KRAATZ' för olika. Först nu, alltså mer än 10 år senare, har jag blivit uppmärksamgjord på, att i denna min uppsats förekommer en felcitering. Vid återgivande av GYLLENHAL's diagnos och beskrivning på *Cryptophagus elongatus* i »Insecta Svecica» har nämligen descr. råkat bliva tagen från den jämnt ett blad fram i fortsättningen stående beskrivningen på *Nitidula olivacea*, varigenom bl. a. *Cryptophagus elongatus* oriktigt kommit att jämföras med *Nitidula pedicularia*. Denna jämförelse har orsakat uttalandet på sid. 37, att man kan undra, »huruvida GYLLENHAL överhuvud haft en *Airaphilus* framför sig». GYLLENHAL's beskrivning (sid. 678, Tomi I, Pars II) giver emellertid i själva verket icke rum för något sådant tvivel. Vad däremot angår själva huvudfrågan: är GYLLENHAL's art en annan än KRAATZ' och sålunda en annan än den i Sverige numera åtminstone även uppe i landet förekommande, synes fortfarande intet bestämt kunna utsägas. Då emellertid REITTER för särskiljandet mest uppehåller sig vid halssköldens och täckvingarnas relativa längd och denna efter ett rikhaltigt material att döma rätt avsevärt (♂♂ längre och smalare, ♀♀ kortare och bredare) växlar, synas inga egentliga skäl föreligga att hålla GYLLENHAL's art för en annan än KRAATZ', varför den senares namn *geminus* såsom yngre bör vika för det äldre *elongatus* GYLL. Svårigheten är emellertid att få denna synonymi tillämpad av de utländska koleopterologerna, sedan en annan uppfattning hunnit vinna insteg i litteraturen.

15. För Sverige nya skalbaggar.

Quedi (*Raphirus*) *rufipes* GRAV. — Bland en mindre samling ouppsatta Coleoptera, tagna av folkskolläraren O. RINGDAHL, Hålsingborg, vid Öja på Gotland »på alvarmark» 1920 och vilka jag i år haft tillfälle att granska, var ett ex. av ovannämnda art. Kort tid därefter fann jag ett ex. av samma art i en kollektion Coleoptera mig tillsända för granskning av fil. mag. CARL H. LINDROTH, Stockholm, vilken tagit ex. sommaren 1923 på Gotland. Fynden äro intressanta, då arten jämte den i Skandinavien på Gotska Sandön och Gotland (ävenl. ett ex. i hr LINDROTH's samling) funna *Quedi* (*Raphirus*) *semiaeneus* STEPH. är en västlig art, vars utbredning i »Coleopterorum Catalogus», M. BERNHAUER und K. SCHUBERT: Staphylinidae angives vara: Västra Mellaneuropa och Medelhavsområdet. Den är emellertid i motsats mot *Q. semiaeneus* funnen i Danmark, där den av J. P. JOHANSEN (»Danmarks Rovbiller») angives vara sällsynt.

Tomoglossa luteicornis ERICHS. — På Gotland påträffar man här och där vid havskusten sådana låga sänkor med sand- eller lerblandad mylla mellan den något torrare gräsmarken, där *Aphodius plagiatus* L. var. *immaculatus* D. T., bledier och dyschirier bruka hålla till. 21 juni 1925 fann jag i Hamra socken på södra Gotland vid Inre Stockvik en sådan, mycket intressant lokal med en dylik biocönos. I vikens smala innersta del hade på våren runnit ned en liten bäck, men denna var nu uttorkad, och på den något fuktiga, sandblandade jorden i bäckrännan växte plattryckta revor av *Batrachium*. Här funnos av dyschirier *salinus* SCHAUM, *politus* DEJ. och *Lüdersi* WAGN., av bledier endast *fracticornis* PAYK. men denna i stor mängd, vidare *Trogophloeus foveolatus* SAHIB., talrik, *T. halophilus* THOMS. och *corticinus* GRAV., sparsammare, samt en *Platystethus* och *Atheta* (*Dilacra*) *luteipes* ER. Bland det insamlade materialet fanns även ett ex. av den lilla egendomliga aleocharinen *Tomoglossa luteicornis* ER., vilken representerar ett för Sverige nytt släkte. Oaktat ivrigt sökande kunde jag ej finna mer än detta enda ex. Möjligt är att djuret ekologiskt ej egentligen hörde hit utan till den sumpiga yppigare strandgräsmarken vid övergången till vassbältet (där för övrigt en annan intressant liten skalbagge anträffades, nämligen *Corylophus cassidoides* MARSH.), men jag lyckades i alla händelser ej finna den där. Sedermera har jag sett ännu ett ex. av arten från Gotland, taget 1923 vid Näsäns mynning av fil. mag. C. H. LINDROTH.

Beträffande de betingelser, under vilka djuret förekommer, har rätt något olika uppfattning, i det att KRAATZ (ERICHSOHN, »Die Naturgeschichte der Insecten Deutschlands») skriver: »Der Käfer

lebt wahrscheinlich unter Rinde», under det MULSANT et REY, GANGLBAUER och REITTER uppgiva, att den lever på fuktig mark, vilket väl är det riktiga. Överallt en stor sällsynthet är arten närmast funnen i Danmark men ovisst på vilken lokal där.

Nargus Wilkini SPENCE. — I prov från sällningar, vilka amanuens HANS LOHMANDER, Lund, företagit i huvudsakligt syfte att undersöka myriopod- och isopodfaunan men vilka han med flit och framgång utsträckt till att omfatta terricolcoleopterfaunan, förekommer denna art i åtskilliga ex., samtliga från trakten av Skärälid i Skåne. Då det ur ekologisk synpunkt är av intresse, återger jag här de olika fyndplatserna med angivande av de noggranna ståndortsuppgifter, hr LOHMANDER antecknat:

Skärälid i rasbrant mot nordost, ovan öppet mossigt ris omkring lindar, sälgar och bokar, rikligt med löv, föga vegetation, stora ormbunkar, $^{7/4}$ 1926, 3 ex.; Skärälid i rasbrant i nordläge, bland löv, mest av bok, mellan mossiga block och bland blåbärsris, $^{2/4}$ 1926, ett ex.; Skärälid i stenras mot sydväst, rikligt med löv av ek, lind och bok, tämligen öppet, föga vegetation, $^{2/4}$ 1926, 4 ex.; Skärälid i rasbrant mot nordost, bland löv av lind, bok och sälg, bland mossiga stenar, $^{2/4}$ 1926, 7 ex.; Skärälid, bokskogsklädd rasbrant, tjockt lövtäcke och glest med blåbärsris, skuggigt, $^{2/4}$ 1926, 1 ex.

Möjligen lever denna art liksom andra av släktet samt en del *Catops*- och *Choleva*-arter i råttbon, men under alla omständigheter synes den mest vara att söka under löv — enligt såväl GANGLBAUER som REITTER — hos oss kanske mest i bokskogar, liksom *N. velox* SPENCE, som också föreligger i LOHMANDER's material från Skåne. Närmast är *N. Wilkini* funnen i Danmark, där den enligt VICTOR HANSEN's »Aadsebillen, Stumpebillen m. m.» (Serien Danmarks Fauna n:r 26, Köpenhamn 1922) är »utbredd men sällsynt, på svampar och under löv, i gamla rishögar och vid trädstubbar».

Triarthron Maerkeli SCHMIDT. — Denna liodid är habituellt så lik en medelstor *Liodes*, att om den skulle komma i strykhåven, bleve den nog tagen för en art av sistnämnda släkte, tills den bleve granskad med lupp eller mikroskop. Så hände mig sommaren 1926, då jag med håven vid Sanda på Gotland kom över ett ex. av, såsom det senare visade sig, *Triarthron Maerkeli*. Ehuru som nämnts habituellt mycket lik en *Liodes*, igenkännes *Triarthron* emellertid genast redan med luppen på den stora treledade antennklubban — *Liodes* har som bekant 5-ledad antennklubba. *Triarthron Maerkeli* räknas emellertid som en stor sällsynthet överallt. Dock har den enligt VICTOR HANSEN's »Aadsebillen, Stumpebillen m. m.» blivit »aftenkedset i betydligt Antal ved Esbjerg i Strand-

skoven og Nörreskoven, i Juni og Begyndelsen af Juli, talrigst i Begyndelsen af Juni».

Mitt ex. togs med håven 29 juni flygande inemot solnedgången ett stycke in i en skog av tall och gran på sandbotten ej långt från havet. Markvegetationen var skogsris och mossar, och gräs- eller buskvegetation saknades så gott som alldeles. Det var sålunda mark av det slag, där man icke brukar anse sig ha användning för en strykhåv. Ex. skulle också ha undgått mig, om jag ej iakttagit det då det i solskenet flög lågt över marken på ett ställe, där solen trängde in med en strimma. Det må därför för insamling med håv av hithörande djur samt av *Colan*-arterna anbefallas att ej blott använda håven som strykhåv utan genom att ställa sig så, att solen ej kommer direkt bländande i ögonen, man dock har sikt över solbelysta skogsöppningar, ängspartier och olika slags markfläckar, då ett gott öga kan iakttaga de flygande skalbagarna. Man söker så fånga dessa direkt i flykten med håven. Beträffande *Liodes*-arterna och andra hithörande är det troligt, att icke alla slå ned på vegetationen, vid vilken de underjordiska svampar (eller svampmycelier), på vilka de antagas leva, äro bundna, utan direkt på marken, varför de böra fångas i flykten. På detta sätt har jag t. ex. på Gotska Sandön på en ganska steril plats infångat talrika ex. av *Liodes ciliaris* SCHMIDT, vilka utan svårighet kunde urskiljas, då de med rätt långsam flykt höllo sig svärmande ett stycke ovan marken.

I Finland blev *Triarthron Maerkeli* enligt O. M. REUTER i »Entomologiska meddelanden» i Entomologisk Tidskrift 1882 (sid. 155) första gången funnen 1881 »i djup granskog i Meriä ödemark i Jaakimvaara socken» av framlidne prof. J. SAHLBERG.

Abracus granulatum ER. — Jag har tagit ett enda ex. av denna art vid Klinte på Gotland första dagarna i juli 1926. Tyvärr blev ex. vid förvaringen ej hållet i sär från andra smärre Coleoptera tagna på ett par olika lokaliteter vid Klinte, men jag har all anledning förmoda, att det togs tillsammans med några ex. av *Abracus globosus* HOFFM. i det murkna inret av en gammal ask. *A. granulatum* angives i alla händelser ha samma levnadssätt som *A. globosus* och är i Danmark t. ex. funnen i gamla murkna bokar.

Monotoma spinicollis AUBÉ. — Vid sällning av en komposthög i trädgården vid Ekeberg i Lillkyrka socken, Närke, fann jag 6 september 1925 två ex. av denna art. Massvis förekommo där också *M. picipes* HERBST och *brevicollis* AUBÉ, sparsamt *M. longicollis* GYLL. *M. spinicollis* är närmast funnen i Finland.

Anaspis brunnipes MULS. — Bland determinanda mig tillsända av hr D. GAUNITZ fanns ett ex. av denna genom täckvingarnas epipleura lätt skilda art, taget i Västerhejde på Gotland 5 juli 1924. Närmast är arten funnen i Finland.

Ptinus tectus BOIELD. — I en liten samling Coleoptera, som insamlats av farm. kand. GÖSTA SVENSSON, Torsby i Värmland, och tillsänts mig för bestämning, fanns ett ex. av ovannämnda art, taget i Torsby av kand. SVENSSON. Arten är förut i Skandinavien funnen i Oslo i Norge och i Finland i Helsingfors. Enligt W. HELLÉN: »Übersicht der Ptiniden (Col.) Finlands» (Notulae Entomologicae 1925, sid. 121) torde artens hemland vara Australien och Tasmanien, därifrån den råkat bli införd först till England, där den anträffats i London och i Liverpool. I England skall arten ha uppträtt som skadedjur på spannmål och bönor.

Sedermera har kand. SVENSSON tillsänt mig flera ex. av arten och meddelar, att han »fann dem i en låda innehållande bolmörtsblad här på apoteket. Dessa voro köpta från Apotekarnas drog-handelsaktiebolag, vilket antagligen fått drogen från Tyskland.»

Phymatodes Kollari REDT. — Man skulle tänka, att av longicorner ej flera för vårt land nya arter stå att uppleta. Följande visar emellertid, att sådana kunna påträffas. 8 juli 1923 fångade jag på blommande *Spiraea aruncus* i trädgården vid Göksholms slott i Stora Mellösa, Närke, ett helgult ex. av, såsom jag då tyckte, *Phymatodes testaceus* L. Såsom denna art blev det utan noggrannare undersökning insatt i min samling. Då jag emellertid sedermera kom att tänka på, att jag icke kunde erinra mig, att jag någonsin iakttagit *Ph. testaceus* på blomsterbesök, blev ex. underkastat en förnyad granskning, varvid befanns, att framhöfterna voro skilda genom en smal fortsättning av prosternum, varför det måste föras till undersläktet *Lioderes* REDT, samt att det otvivelaktigt var *Ph. Kollari* REDT. Bestämningen har sedermera kontrollerats av professor AURIVILLIUS, Stockholm, som benäget meddelade, att ex. alldeles överensstämde med ett österrikiskt ex. i Riksmuseum. Då arten förut endast var känd från Österrike samt Bayern, är ju fyndet överraskande. Om artens levnadssätt synes intet vara publicerat. I Göksholms av lövskog omgivna park, där fyndet gjordes, växa gamla ekar och askar och ha stått ett par nu nedhuggna *Robinia pseudacacia*, men ex. kan också ha kommit från barrskogen, som finnes i närheten.

Phyllotreta diademata FOUDR. — Bland mitt material av enfärgade *Phyllotretae* från Gotland finnas ex., vilka helt passa in på beskrivningen på *Phyllotreta diademata* FOUDR. i WEISE's handling av Chrysomelidae i ERICHSON's »Naturgeschichte der Insecten Deutschlands», sid. 880—881. Lyckligtvis finnes i materialet åtminstone en ♂, med den för arten mycket karaktäristiska sista sterniten. Från Ljugarn har jag ex. av så väl *Ph. atra* F. som *diademata*, likaså från Sanda. Den senare arten föreligger också från Fårön. Sannolikt är det en hos oss förbisedd art. Enligt HEIKERTINGER's bearbetning av Halticinae i REITTER's

Fauna germanica skall *Ph. diademata* i motsats till *Ph. atra* förekomma på mera fuktiga lokaler, och han nämner som värdväxter *Roripa silvestris* och *Neslia paniculata* (vilken senare som bekant ej är ovanlig på Gotland men icke är fuktighetsälskande). Åtminstone vid Sanda togos ex. av *diademata* men även av *atra* under håvning på en trädesåker, på vilken *Vogelia (Neslia) paniculata*, men även *Sinapis arvensis* och *Capsella bursa pastoris* växte. Vid Ljugarn togos hithörande ex. sannolikt med strykhåv på *Isatis tinctoria*.

Ph. diademata synes ännu ej vara anmärkt från våra grannländer.

Chaetocnema subcoerulea KUTSCH. — Sedan länge har jag i min samling haft ett *Chaetocnema*-ex., enligt nåetiketten taget vid Hälsingborg av MUCHARDT och vilket jag med ledning av WEISE loc. cit. och REITTER fick antingen till *Ch. Mannerheimi* GYLL. eller den närstående *subcoerulea* KUTSCH. Sedan jag lyckats förskaffa mig utländska jämförelseex. av båda dessa arter och dessutom ex. från Hälsingborg blivit godhetsfullt granskat av professor HEIKERTINGER i Wien, står utom tvivel, att detta senare tillhör *subcoerulea*. Denna art synes ännu ej vara funnen i våra grannländer.

Psylliodes cuprea KOCH. — Förut har i denna tidskrift (årg. 1924, sid. 153) anmälts fyndet av *Psylliodes cuprea* KOCH v. *isatidis* HKTGR på Gotland och Gotska Sandön. Senaste sommaren (1926) anträffade jag även den bronsglänsande huvudarten på Gotland, nämligen i Klintehamn, där den förekom på en gård på *Sisymbrium officinale*, alltså samma värdväxt som anges av WEISE loc. cit. och av REITTER. Den grönblå varieteten *isatidis* torde vara spridd runt Gotland vid stränderna på *Isatis tinctoria*. Utom vid Ljugarn och Fårösund är den senaste sommaren funnen talrikt norr om Visby samt vid Sanda.

Sitona cylindricollis FÅHR. — 27 juli 1925 iakttog jag vid Klintehamn på Gotland på den rikligt här växande *Melilotus alba* en *Sitona*, som förekom talrikt och sedermera befanns tillhöra ovan nämnda art. På samma växt levde *Tychius meliloti* STEPH., men den var sparsammare. Arten är förut närmast funnen sällsynt i Danmark, där den enligt VICTOR HANSEN'S »Snudebiller» (n:o 22 i serien Danmarks Fauna) ävenledes är anträffad på *Melilotus*, samt även i Norge, där den enligt T. MUNSTER: »Tillaeg til Norges koleopterfauna» (Norsk Entomologisk Tidsskrift 1922, sid. 14) av honom är funnen »ganske talrig paa Hovedöen, Bygdö, Snaröen og Naesöen i Asker i 90-aarene». MUNSTER nämner intet om värdplantan, men då han i samma uppsats omtalar fyndet av *Tychius meliloti* på *Melilotus officinalis* på Naesöen och Bygdö,

synes man kunna förmoda, att även *S. cylindricollis* här levat på *Melilotus*.

Ceutorrhynchus Gerhardti SCHULTZE. — Under håvning $\frac{3}{6}$ 1926 i en trädesåker vid Klinte på Gotland erhöles ett ex. av denna art, som jag endast känner genom beskrivningen i REITTER's »Fauna germanica». Även hr VICTOR HANSEN, Köpenhamn, som godhetsfullt granskat ex., är av den mening, att det tillhör *C. Gerhardti*. Enligt »Catalogus Coleopterorum Europae» etc. är arten funnen i Ryssland, Mähren och Schlesien. Enligt REITTER loc. cit. skall den i Schlesien ej vara sällsynt på *Thlaspi arvense*. Denna siliquosist fanns, enligt vad jag vill erinra mig, i trädesåker i fråga ehuru endast i vissnade, torra ex., men dessutom även *Capsella bursa pastoris* och *Sinapis arvensis*.

Auszug.

In seinem Coleopterologischen Beitrag »*Aphodius maculatus* STURM felaktigt uppgiven för Sverige» hebt Verf. hervor, dass die Angaben über *A. maculatus* in Schweden (Blekinge und Gotland) sich auf *A. Zenkeri* GERM. beziehen. GYLLENHAL's Beschreibung in *Insecta Suecica* passt besser auf *A. Zenkeri* GERM. als auf *A. maculatus* STURM, und es ist offenbar, dass GYLLENHAL bei der Beschreibung des *A. maculatus A. Zenkeri* vor sich gehabt hat, ihn aber fehlerhaft mit *A. maculatus* STURM identifiziert hat. Nach ihm haben andere Verf. den Fehler wiederholt. Dies wird auch dadurch bekräftigt, dass *A. Zenkeri* auf der Fårön nördlich von Gotland, *A. maculatus* aber von späteren Forschern nicht in Schweden angetroffen worden ist.

In dem Beitrag »*Airaphilus elongatus* GYLL. und *A. geminus* KR.» berichtet Verf. einen in einem früheren Aufsatz vorkommenden Zitationsfehler, wodurch zweifelhaft gemacht worden ist, ob GYLLENHAL bei seiner Beschreibung von *Cryptophagus elongatus* überhaupt einen *Airaphilus* vor sich gehabt hat. Die Beschreibung GYLLENHAL's lässt in der Tat einen solchen Zweifel nicht zu. Die Ex. von *Airaphilus*, die in Schweden nach der Zeit von GYLLENHAL angetroffen worden sind, u. a. gerade auf Gotland und Öland, von wo die von GYLLENHAL beschriebenen Ex. herkommen, stimmen indessen mit den Tieren überein, die im Auslande unter dem Namen *A. geminus* KR. figurieren. Die Beschreibung GYLLENHAL's, die nach schwedischen Ex. vorgenommen worden ist, passt jedoch auf diese später gefundenen. Ob nun deshalb *A. elongatus* GYLL. und *A. geminus* KR. verschiedene Arten oder wahrscheinlicher eine und dieselbe Art darstellen (? Geschlechtsdifferenz), so muss jeden-

falls die in Schweden vorkommende Art den Namen *elongatus* GYLL. beibehalten und *geminus* KR. als der jüngere weichen.

Im letzten Beitrag teilt Verf. für die schwedische Fauna folgende Arten als neu mit: *Quedius rufipes* GRAV., *Tomoglossa luteicornis* ER., *Nargus Wilkii* SPENCE, *Triarthron Maerkeli* SCHMIDT, *Abraeus granulum* ER., *Monotoma spinicollis* AUBÉ, *Anaspis brunripes* MULS., *Ptinus tectus* BOIELD., *Phymatodes Kollari* REDT., *Phyllotreta diademata* FOURCR., *Chaetocnema subcoerulea* KUTSCH. und *Psylliodes cuprea* KOCH.

Ausgang